

Testament de Carnestoltes XXXVII — 2018

Estimats fills... de puta!

Ja sé que alguns dels presents
només heu vingut aquí
per saber si us toca premi.
Però abans heu de patir

les darreres voluntats
del rei d'aquest Carnaval,
que el mort mereix un respecte,
això és el seu funeral

i ara el rostirem al foc.
Vivia com un bandarria
i anava de festa a Reus...,
—aquí no es pot 'nar de *farra!*

Uns xiquets de Tarragona
se'l trobaren en un banc,
amb el nas tot ple de coca
i el cul, de menjar blanc.

Van portar-lo a l'hospital,
al que sembla un aeroport
i allà, a la sala d'espera,
ja van deixar-lo mig mort:

va acabar infectat de sarna
per unes putes de Reus,
que venien de Sibèria,
amb el *xumino* pels peus.

Amb la cigala escaldada
de sucar amb les porques russes
van donar-li ràpid l'alta
i li van dir que eren puces.

Al final, tornant del poble,
caminant per la *cuneta*,
buscant fotre l'últim clau,
el matà una bicicleta.

Tarragona, 13 de febrer de 2018
«Yo, Carnestoltes XXXVII,
os escribo en castellano,
que el 155
me tiene "apretao" el ano.

*Ya me han dicho que han venido
turistas muy peculiares
—con la porra siempre fuera—
que iban cerrando bares*

*Y que este año ha aumentado
el turismo de cruceros
y me ha dicho un pajarito*

que eran lindos marineros.

*Tarragona está muy triste,
se nota en el ambiente
pero ¿no queríais marcha?
¿De qué se queja la gente?*

*La ciudad está partida,
se respira crispación:
unos follan siempre a pelo
y los otros con condón!*

No em prengueu per l'Arrimadas
si ara em passo al català:
resulta que és l'idioma
que es fa servir per trempar.

Ja esta bé que cardeu molt,
la qüestió és buidar la bossa;
jo he estat tota la setmana
pelant-me-la amb l'Ana Rosa,

i el seu programa de merda,
amb el Lequio i la Bibiana,
investigant amb rigor
la qüestió catalana

fent fotos als mòbils d'altres
pel darrere, els molt canalles;
si em fan la foto a mi,
se'l trobaran ple de ratlles.

Com que a mi tant se me'n fot
—ja s'acaba el meu regnat—,
no se m'arronsa el prepuci,
aquí va el meu llegat:

Que es proclami la Partàltia,
República Independent,
amb un dels Farts de Soroll
que faci de president.

Ja imagino l'estelada
de bandera oficial
i, en lloc d'estel, la rosassa
de la vostra Catedral.

Serà un país gastronòmic,
de concerts i de vermutos
i els carrers plens de terrasses,
tal com fins ara, cornuts!

No serà gens acceptable
entrar dins d'aquest estat
amb cap *catxarro* que sembli
un puto got reciclat.

El primer que obri la boca,

i es faci l'espavilat
l'enviarem a Tabàrnia
com si fos refugiat.

I dins d'aquestes muralles,
mentre jo sigui ben mort,
qualsevol xarnego que entri,
que presenti el passaport.

Li llege a l'Alejandro
la garita de duana
per segellar els documents,
però els de la part hispana.

Tot aquest soroll jurídic,
polític i mediàtic,
només posa en evidència
un govern gens democràtic

que juga amb cartes marcades,
fent-se les regles a mida,
comprant l'àrbitre a favor
per a guanyar la partida.

Amb això volen tapar
que és el partit més corrupte
del país i el continent;
no en tingueu el mínim dubte:

jo també els passava sobres
gruixuts amb bitllets i coca;
i als de taronja, als d'Inipro...
Tots sucant de la bicoca!

I faran tot el que calgui
per mantenir el monopoli:
segrestar gent i calés,
repressió i espoli!

I què en farem, del Pep Fèlix?
He sabut que el vostre batlle,
el fatídic 1 d'octubre,
us va girar a tots l'espatlla

mirant-s'ho des del sofà.
Després va dir: "No ha estat reeesss"
amb un vídeo domèstic
molt entranyable i distès.

Què us pensàveu que faria:
els Jocs són prioritaris
i no farà res que empenyi
els *peperos* mandataris

que li podrien xafar
el somni mediterrani,
l'últim trumfo que li queda
a aquest cony de repatani!

Si fins i tot la Floría
s'afanya a saltar del carro,
no fos cas que l'esquitxés
quan exploti aquest cagarro.

Li llegeu, al Ballesteros,
el càrrec d'espantaocells,
fins que buidi la Partàltia
de coloms i d'estornells.

Conseqüència d'aquell dia
i per idees ben rares
empresonen els demòcrates,
recordeu les seves cares?

Els pobres presos polítics,
si els mantenen a presó,
mano que almenys els traslladin
a la del mateix cantó

on viu "pres" l'Urdangarín,
millor estaran a Suïssa
que a Bèlgica o a Madrid!
I el jutge ja pot dir missa,

que amb el passaport que els llegeu
de la República groga,
no podrà dictar en contra
cap d'aquells que van amb toga.

Fotrem fora tot el clero
que hi ha allà a l'Arquebisbat.
No patiu, no estarà buit,
ho tinc tot molt ben pensat:

Donarem asil polític
a pobres exiliades,
que sense el Montevideo
haviem de fer mamades

d'amagat, genoll a terra,
per tots aquells carrerons.
Faran molt millor servei
amb grans habitacions;

i per quota social
posarem un pre-aturat:
Mossèn Prats, ves preparant-te,
que quedaràs contractat.

Per tu, eunuc del consistori,
la clau de consergeria,
un llegat fet a mida
si enyores la sagristia.

Tampoc em vull oblidar
que ja ha tornat el Nadal

i s'ha instal·lat a un despatx
de la seu municipal.

Com que aquest d'ara és el fill
d'aquell que va ser alcalde,
—que només d'anomenar-lo
la ullera ja se m'escalda—,

abans que pugui cagar-la
li llego el pàrquing aquell
que va començar son pare;
si no l'acaba ell,

almenys que pagui el forat
de la pròpia butxaca,
així tot queda en família,
Cosa Nostra, ben opaca.

Cara tòtil, fes bondat,
no siguis pocavergonya,
si vols ser el rei dels corruptes
se t'ha avançat la Begoña.

Com cal entendre, sinó,
que cedeixi el Metropol
a una empresa privada
perquè hi faci els seu guinyol,

sense convocar concurs
obert al millor projecte?
De programa cultural,
ni una línia recta!

Sala Trono ha fet història:
la primera companyia
que es fuga de la Partàltia!
Doncs a cagar a la via,

per aquests i la Floría,
el llegaré el Camp de Mart,
el seu mirall de misèria!
Acabo, que se'm fa tard...

Un darrer desig em queda
—a mi, que no tinc consciència—,
compartir amb tots vosaltres
la darrera confiança:

us diré que sóc un Rei,
que surto i me'n vaig de putes,
vaig de drogues fins al cul
i robo com els corruptes:

em pago totes les festes
amb l'arca municipal.
Però no ho canteu vosaltres
o us munto un bon sidral!

Li faré arribar al jutge
que el poble m'ha injuriat,
perquè us tapi bé la boca
i us foti la llibertat!

Us llege, als qui m'escolteu
que decidiu què foteu:
o bé actueu com ells,
o bé els claveu a la creu!

Visca la festa i fora la moral,
i quan, tristament, m'hagueu d'enterrar,
us mano que seguiu la bacanal:
no pareu de privar, cardar i ballar

fins a arribar l'any que ve,
fins Carnestoltes trenta-vuitè!»